ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΜΑΛΛΙΑΡΟ κ. Ε.

Α') ΣΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ.

Ἐσὺ μπορεῖς, μὰ τὸ θεό, χωρὶς νὰ πιεῖς μιὰ στάλα
Νὰ βρῆς ἂν μπύρα ἢ ἄλλο ὑγρὸ σοῦ φέρανε σὲ γυάλα

Β') ΣΤΟΝ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ.

Ὁλημερνὶς κι ὁλονυχτὶς βαστᾶς τὴν ἁγιαστούρα
κ' ἔτσι ποτὲ δὲν ἄδειασες νὰ πιεῖς καὶ λίγη σούρα.

Γ') ΣΤΟΝ ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟ ΧΗΜΙΚΟ ΓΙΑΝΝΑΚΗ.

Ποιός εἶδε ψύλλο στὸ βουνὸ σανίδια φορτωμένο
Ποιός εἶδε χημικὸ-παπᾶ σύρριζα κουρεμένο
κ' ἐρωτοχυπημένο ;

Χανιά, 20 τοῦ Φλεβάρη 1909.

Ο ΣΕΒΝΤΑΛΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Κάπιος κύριος, *Φιλόδημος* τοὔνομα, συβουλεύει στὶς «Ἀθῆναι» τῆς Τρίτης τὶς Ἀτθίδες τοῦ κ. Νέη νὰ κάνουνε σύλλογο γιὰ νὰ διαφεντέψουν τὴν κακομοιριασμένη τὴν καθαρεύουσα !

— Οἱ Ἀτθίδες, λέει, πρέπει νὰ μιλοῦν ἀττικὰ πάντοτε κ' ἔτσι θὰ ξαναγκάζουν καὶ τοὺς λιμοκοντόρους («παρέχουσαι τὸ παράδειγμα τοῖς μονυάλοις καὶ τοῖς ἄλλοις νεανίσκοις», λέει ὁ κὺρ Φιλόδημος) νὰ μιλοῦν κι αὐτοὶ Ἀττικά. Φανταστεῖτε, μπαξὲς ποὺ θἄναι μιὰ τέτια κουβέντα !

— Τοὺς δείχνει μάλιστα πῶς πρέπει νὰ λένε καὶ μερικὲς λέξες Τὸ παραβὰν λ. χ. νὰν τὸ λένε—*ἀλεξάνεμον*, τὸ τιρμπουσὸν—*φελλάγρα*, τ' ἀσπρόρρουχα—*λευχείματα*, τὶς σουφραζέτες—*σπουδοψηφιώσας* καὶ πάει λέοντας.

— Βγῆκε στὴν Πολη ἕνα πολὺ καλὸ φιλολογικὸ περιοδικὸ μὲ τὸν τίτλο «Ζωὴ» πού, λέει, «θὰ προσπαθήσει νὰ συγκεντρώσει γύρω της μίαν ἡρωϊκὴν φάλαγγα, ἡ ὁποία θ' ἀναλάβει τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τοῦ λυρισμοῦ». Ὁ Θεὸς νὰ δώσει!

— Ἡ «Ζωὴ» λέει ἀκόμα πὼς «θ' ἀναστυλώσει τὴν σημαίαν τὴν ὡραίαν, εἰς μίαν ἐποχὴν ἐπιζῶσαν τῆς Ὀμορφιᾶς, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι δι' ἑνὸς τοιούτου ἡρωϊσμοῦ δίνεται ἐν γένει μία πραγματικὴ ἀναγέννησις».

— Στὸ πρῶτο φυλλάδιο πού λάβαμε δημοσιεύουνται πολὺ ὄμορφα πεζὰ κ' ἔμμετρα πράματα. Διευθυντὴς εἶναι ὁ κ. Δ. Μελαχρινός, ποιητὴς καὶ Κλήμης Πορφυρογέννητος.

— Τὸ Γ' φυλλάδιο τοῦ «Σεράπιου», διαλεχτὸ καθὼς καὶ τἄλλα δυὸ τὰ πρῶτα, ἔχει ποιήματα τοῦ Τάκη Σαρακινοῦ, Πεύκου Ὀρεινοῦ καὶ Βαρλέντη, τὸ Διβάνι τοῦ Γκαῖτε, μικρὰ τραγουδια τοῦ Μπωντελαίρ, δηγήματα τοῦ Πήλιου Ζάχρα καὶ Κώστα Τσαγκαράδα, βιβλικὴ ἐπιθεώρηση κλπ. Στὸ τέταρτο φυλλάδιο θὰ δημεσιευτεῖ τὸ μονόπραχτο δράμα τοῦ Ταγκόπουλου «Στὴν ὀξώπορτα», πού θὰν τὸ παίξει σὲ λίγες μέρες ἡ κ. Κυθέλη στὸ Sporting Club τῆς Σμύρνης.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1 1)2	τοῖς	ο)ο	κατ'	ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6 μην.
2	»	»	»	»	»	»	1 ἐτ.
2 1)2	»	»	»	»	»	»	2 ἐτ.
3	»	»	»	»	»	»	4 ἐτ
4	»	»	»	»	»	»	5 ετ.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Dalm Paris. Λάβαμε τὴ συντρομή, κ' εὐχαριστοῦμε.—*κ. Ι Στ.* «Ἐογ», φαίνεται, σταμάτησε πάλι.—*κ. Πειραιώτη.* Ἀπὸ τὰ τέσσερα καινούρια ἐπιγράμματα πού μᾶς ἔστειλες γιὰ τὸν «ἥρωα-ποιητὴ» δημοσιεύουμε δῶ ἕνα, τὸ ἀκόλουθο :

Ὁ Ἄφστος ἐδῶ κοιτουμαι. Ἡ τραγική μου τύχη
δὲν ξέρω πῶς ἡ ἄσοφη σκληρὰ μ' εἶχε μισήσει.
Οἱ ἀνθρῶποι μὲ κατάτρεξαν. Σκύλος πιστὸς μονάχα
στὸν Κάτω Κόσμο ἕνα μακρὺ παλτὸν μ' ἔχει ἀκλουθήσει.

Ἀλήθεια, κάπιος μᾶς ἔγραψε προχτὲς πὼς ὁ λόγος ποὔβγαλε τελευταία ὁ «ἥρωας-ποιητὴς» γιὰ κάπιον «ποιητὴ-ἥρωα» μπορεῖ νὰ χαραχτηριστεῖ ἀξιόλογα γιὰ oeuvre costume, κι ἀφορμὴ τὸ ἀναθεματισμένο τὸ παλτόν.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο (δρόμος Ζήνωνα 2) πουλιοῦνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τ' ἕνα καὶ 1,25 φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ, τἀκόλουθα βιβλία τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τὄνειρο τοῦ Γιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗ «Ἥλιος καὶ Φεγγάρι»—τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἐκπαιδευτική μας ἀναγέννηση— τοῦ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα καὶ Βρουκόλακας» καὶ «Νησιώτικες Ἱστορίες»—τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οἱ σκιές μου»—τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «τὸ Ἀνεχτίμητο» (δράμα)—τοῦ ΗΛΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία καὶ Πατρίδα» —τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούρια» —τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιά»—τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι» καὶ «Ὁ Ἄσωτος» (δράματα)—τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δάφνις καὶ Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερίδη)—τοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Περγιαλίτη)—τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «ὁ Αἴας» (μετάφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Η ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 1/2 γιὰ τὸ εξωτερικό.

Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. χρ. 2 γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Τοῦ ΙΔΑ «Μαρτύρων καὶ ἡρώων αἷμα.» δρ. 2.

Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλουτολογία (Δρ. 1) — Κριτικὴ τοῦ ἄδολου λογισμοῦ τοῦ Κάντ (δρ. 1) — Τὸ δασμολογικὸ ζήτημα στὴν Ἀγγλία (λεφτὰ 50)

Τοῦ Σ. ΣΚΙΠΗ «Ἡ μεγάλη αὔρα» δρ. 2.

Τοῦ ΛΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρῶτα τραγούδια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «τῆς Ζωῆς» δρ. 1.

Τοῦ ΕΛ. ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλῶσσα καὶ Ζωὴ» δρ. 2.

Τῆς κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ σαλονιοῦ» δρ. 1.

Τοῦ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Τὸ Μπαμπάκι» δρ. 1.

Τοῦ Γ. ΣΚΛΗΡΟΥ «Τὸ κοινωνικό μας ζήτημα» δ. 0,50.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τοῦ Βλάμη λεπ. 0,50.

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ «Μικρὰ τραγούδια» δρ. 2.

ΜΕ ΜΙΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000 !

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἕκαστον γραμμάτιον ἰσχῦον διὰ τὴν κλήρωσιν 31 Μαρτίου 1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ :

ΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.		**100,000**
1 Κέρδος	»	»	**25,000**
1 » ἔρδος	»	»	**10,000**
3 Κέρδη	»	»	**5,000**
5 Κέρδη	»	»	**1,000**
418 Κέρδη	»	»	**100**
557 Κέρδη	»	»	**50**
1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....			**225,000**

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπέζας, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ σταθμάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς **δραχ. μίαν** ἕκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ **Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας.**

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης
Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

καρέλος κι ὁ Καρδάρας εἶχαν ἄδεια διανυκτερεύσεως, ἐνὼ τὸ καφεμὰν παράτεινε τὸ παίξιμό του πέρα ἀπ' τὴν κανονισμένη ὥρα. Εἴκοσι μέρες φυλακὴ φάνηκαν τιμωρία ἀσκετὴ στὸ φρούραρχο τοῦ κάστρου. Ἂν ἤξερε πὼς θὰ εὐχαριστοῦσε τὴν καρδιὰ τῆς μικρότερης κοπέλας τοῦ μακαρίτη φίλου του, ἴσως τὴν ἔκανε ἕνα μήνα. Κι ἄξαφνα, ἐκεῖ πού ἡ Κούλα δὲν τὸν πρόσμενε, ἀπὸ κακὸ λογαριασμὸ στὶς μέρες, ὁ Σακκαρέλος παρουσιάστηκε σὰν πάντα τσελεπὴς καὶ φρεσκοξουρισμένος στὸ βελούχι. Καθὼς τὸν εἶδε, πάγωσε τὸ αἷμα της. Ἀθέλητα τρύπωσε μέσα μὴν τὴν πάρει τὸ μάτι του. Ἡ πρώτη της ἀπόφαση ἦταν νὰ μὴν τοῦ παρουσιαστῆ διόλου, νὰ τοῦ κόψη τὸ βκρύ. Κι ἂν παρουσιαστῆ, νὰ τοῦ ἀπαντήση ὀρθὰ κοφτά : ἂς μὴν ἔτρεχε στὶς καφεμάνισες. Κ' ἔτσι ξεμπερδεύει πιὰ μαζί του μιὰ γιὰ πάντα. Μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτή, πήρε τὴ δουλιά της καὶ κατέβηκε στὸ κατόγι νὰ καθήση μὲ τὴ Φρόσω καὶ νὰ κοιτάη ἀπ' τὸ στενὸ μασγάλι, δίχως νὰ φαίνεται ἀπὸ τὸ βελούχι. Μὰ μόλις πάτησε στὴν πόρτα, ἡ Μαριὼ τὴν καρτέρεσε μὲ τὸ λόγο :

«Καλὼς τὰ δεχτήκαμε !»

Καὶ γέλασε μὲ κακεντρέχεια.

Ἡ Κούλα, γιὰ νὰ μὴν πιάση ἐκεῖ καυγά, προτίμησε νὰ φύγη. Κάθισε μονάχα στὴν αὐλὴ πίσω ἀπ' τὴν κούλια κάμποση ὥρα. Ἡ καρδιά της ὅμως ἔτρεμε κ' ἡ περιέργεια τὴν κεντούσε. Ἤθελε νὰ τὸν δῆ πῶς κάνει στὸ βελούχι. Ἀνέβηκε λοιπὸν ἀπάνω πάλι, σύρθηκε στὸ παράθυρο σκυφτά, τὸ κλεισε καὶ κατέβασε καὶ τοὺς μπερντέδες. Ἔτσι ἔβλεπε δίχως νὰ φαίνεται.

Ὁ Μάνθος κάθονταν μὲ δυὸ τρεῖς ἄλλους στὸ τραπέζι. Ἀκούνητος καὶ σκυθρωπὸς σὰν πάντα· μόνο τὰ μάτια του γυρνοῦσαν, ἀνησυχότερα ἀπ' ὅσο τὸ συνήθιζε, πρὸς τὰ παράθυρα τῆς κούλιας.

«Καλὰ τὰ μπλέξαμε !» στοχάστηκε ἡ δόλια ἡ Κούλα. «Δὲ θάχει μάθει τίποτα· ὁ Μαβλὴς δὲν τοῦ τὰ πρόδωκε. Μὰ κάλιο νὰ τὰ πρόδινε, νὰ γλύτωνα μιὰ καὶ καλή.»

Στὴν ταραχή της ἀπὸ τὸν παλιὸ ἐραστὴ κόντεψε νὰ ξεχάση ὁλότελα τὸ νέο, ἂν δὲν ἔρχονταν κι αὐτὸς σὲ λίγο στὸ βελούχι.

Καὶ τὸ πράμα τώρα μπερδεύτηκε περσότερο, γιατὶ κοιτάει κι αὐτὸς στὰ παραθύρια.

Ἡ Κούλα ἄρχισε νὰ φουρκίζεται μὲ τὴν ἐπιμονὴ τοῦ Σακκαρέλου Δὲ φοβᾶται τώρα μόνο αὐτόν, φοβᾶται μὴν τὸ μυριστῆ κι ὁ ἄλλος. Αὐτὸ ἦταν τὸ χειρότερο, ἕνας κίνδυνος πού δὲν τὸν λογάριασε ὅσο ἔπρεπε ὡς τὴν ὥρα. Πρέπει νὰ δείξη τὴν προτίμησή της στὸν ἕναν ἀπ' αὐτούς, μήπως ἀλλιὼς τοὺς χάση καὶ τοὺς δυό. Ἡ καρδιά της πολὺ δὲν ἔχει νὰ παλέψη ποῦ νὰ κλίνη. Καθὼς τοὺς βλέπει καὶ τοὺς δυὸ μαζί, τ' ἕνιαν πλάϊ στὸν ἄλλον, ὁ Σακκαρέλος δὲ βαστάει στὴ σύγκριση· στὸ ζύγι πέφτει χαμηλὰ πολύ. Ὁ ἕνας γελαστός, χαριτωμένος, χωρατατζής, ὁ ἄλλος σκουντουφλιάρης, ἀμίλητος, ζευζέκης Δές τον πῶς ρίχνει τὸ μάτι ἀπάνω στὸ παραθυρο· ὅλο κακία κ' ὑποψία· τὸ εἶδε κλεισμένο κ' ἔβαλε κακὸ στὸ νοῦ του δίχως ἄλλο.

(Ἀκολουθεῖ)